

Na rowerze bez granic

Przewodnik po ścieżkach rowerowych
Regionu Hluczyńskiego

Material ten został wydany w ramach projektu CZ.3.22/3.3.04/11.02633
NA KOLE BEZ HRANIC / NA ROWERZE BEZ GRANIC przy wsparciu finansowym
Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Republika Czeska - Polska 2007-2013.

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKY FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ / EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO
PŘEKRAČUJEME HRANICE / PRZEKRAČAMY GRANICE

Gminy Regionu Hluczyńskiego i ich ciekawostki

Witamy w Regionie Hluczyńskim

Niezależnie od tego, czy jesteś w podróży a Twoja droga przywiodła Cię na Śląsk, czy jesteś w domowych pieleszach i planujesz swój wolny czas, mamy dla Ciebie propozycję. Przygotuj swój rower, bądź też wsiańdź do swojego auta albo pociągu, nastaw swoją nawigację GPS i przyjeźdź do nas. Region Hluczyński jest okolicą, którą warto odwiedzić. Jest to malowniczy kawałek Ziemi, znajdujący się pomiędzy rzekami Opawą i Odrą, niedaleko od miast Opawy i Ostrawy, w bezpośrednim sąsiedztwie granicy z Polską. Jest to region rozległych łąnów, zielonych lasów i różnych wód, bogaty nie tylko pięknem przyrody, ale także mnogością zachowanych pamiątek kultury, szeroką paletą różnych ciekawostek architektonicznych i rzemieślniczych, tradycyjnym folklorem, gościnnością i przyjazną atmosferą.

BĚLÁ

www.obecbela.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o gminie pochodzi z 1349r. Wieś w XIV i XV w. była majątkiem książęcego rodu. 1 stycznia 1979r. była Bělá połączona z Chuchelną, dziś jest znowu samodzielną gminą.

Kościół św. Jana Chrzciciela

(GPS: 49°58'24.51''N, 18°8'57.8''E)

Filialny kościół konsekrowany w 1933r. obok którego znajduje się sztuczna jaskinia z figurką Matki Bożej z Lourdes.

Gajówka U Chmielnika – farma pstrągów

(GPS: 49°57'55.80''N, 18°09'10.13''E)

Stara chata myśliwska rodziny Rothchildów z roku 1896 z farmą pstrągów znajduje się ok. 1km za wsią Bělá w kierunku Zawady. Goście mogą spróbować swoich sił w samodzielnym łowieniu ryb a także rozsmakować się w miejscowej specjalności, czyli pstrągu na maśle.

Łaźnie Priessnitz

(GPS: 49°58'18.38''N, 18°9'6.28''E)

Od 2004r. istnieje we wsi Bělá możliwość używania leczniczych baseników wybudowanych według zasad metody Priessnitz. Baseniki są w bezpośrednim sąsiedztwie pięknej przyrody. Większy basen przeznaczony jest do kąpieli kończyn dolnych a mniejszy do kończyn górnych.

W gminie Bělá jest także oddane do dyspozycji nowe boisko dla małych i dużych turystów a w pobliżu źródła leczniczego znajduje się Diagnostyczna ścieżka zdrowia, labirynt oraz inne możliwości relaksu.

BOHUSLAVICE

www.bohuslaviceuhlucina.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o gminie Bohuslavice pochodzi z roku 1288. W tym czasie wieś była częścią majątku mocnego rodu panów z Krawarz, których jedna linia rodowa była oznaczona przydomkiem „z Bohuslavic”. Na terenie gminy znajduje się osiem stawów hodowlanych, w których przede wszystkim jest hodowany karp.

Kościół Trójcy Najświętszej

(GPS: 49°56'33.04"N, 18°7'42.34"E) z wieżą niestandardowo umieszczoną na wschodniej stronie kościoła. Współ z murem ogrodzeniowym i przyległą kaplicą pochodzącą z 2 poł. XIX w. kompleks jest zabytkiem kultury pod ochroną państwa. Wnętrze kościoła jest bogato zdobione freskami opawskiego malarza z XVIII w. Josefa Matyáše Lasslera a obrazy drogi krzyżowej namalował ks. Vincenc Hurník, długoletni bogusławicki proboszcz.

Dąb Struhala

Pomnik przyrody, dąb w wieku ok. 400 lat, znajduje się za wsią na lewo od ścieżki rowerowej w kierunku Chuchelnej. Obok tego drzewa wiódł kiedyś szlak kupiecki.

BOLATICE

www.bolatice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o gminie pochodzi z roku 1250 a znajduje się w liście papieża Innocentego IV, w którym teren wsi oddaje pod kuratelę klasztoru cystersów z Velehradu. Częścią gminy jest także osada Borová, którą w roku 1786 założyli książęta Alois i Eugen Hennowie.

Kościół św. Stanisława

(GPS: 49°57'7.97"N, 18°5'4.88"E)

Kościół był wybudowany w roku 1703 a jego patronem jest św. Stanisław, biskup krakowski. W 1912 r. kościół był rozbudowany a w latach 1999-2001 był remont generalny obu wież i dachu nawy głównej kościoła.

Zamek

(GPS: 49°57'8.3"N, 18°4'52.98"E)

Barokowy zamek z wczesnobarokowym portalem był wybudowany w latach 1724-1748. W chwili obecnej zamek jest siedzibą władz gminnych.

Kontakt: Hlučinská 95/3, 747 23 Bolatice

Skansen tradycji ludowych i rzemiosł

(GPS: 49°57'8.98"N, 18°5'4.3"E)

Skansen był wybudowany w roku 2002. Goście mogą tutaj obejrzeć części mieszkalne domu (izbę, kuchnię, pomieszczenie dla służby) oraz stajnię, oborę, spichlerz. W kolejnych dwóch pomieszczeniach można także obejrzeć urządzenia i narzędzia rzemieślnicze i rolnicze, które były używane w gospodarstwie.

Kontakt: ul. Svobody, 747 23 Bolatice, tel.: 553 654 999

Kąpielisko

(GPS: 49°57'4.9"N, 18°5'1"E)

Teren sportowo-rekreacyjny z basenem 30x25m, basenem dla niepełnoważących 15x25m i brodzikiem dla dzieci. Do dyspozycji jest także oddane boisko do piłki siatkowej oraz plażowej i siatkonogi jak również: rosyjski bilard, krykiet, pentaque, tenis stołowy, badminton i soft-tenis. Na terenie kąpieliska znajdują się także pensjonat, sauna, fitness centrum, wypożyczalnia rowerów i restauracja.

Kontakt: Ke Koupališti 630, 747 23 Bolatice, tel.: 553 655 188, www.penzionbolatice.net

Chuchelenský las – ścieżka edukacyjna

(GPS: 49°57'37.68"N, 18°6'33.58"E)

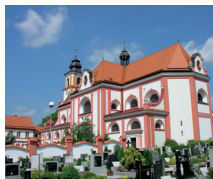
Oznaczona ścieżka edukacyjna zaczyna się i kończy w Borowej i ma długość ok. 6km. Umożliwia spacer po lesie, można zatrzymać się na dwóch miejscach odpoczynku – na jednym z nich, nazywanym Pinkadélko znajduje się źródło potoku Zbojnička. Podczas przechadzki, dzięki tablicom informacyjnym, można zapoznać się z fauną i florą lasu.

Stadnina AMONA

(GPS: 49°57'20.89"N, 18°6'19.25"E)

Stadnina orientowana jest przede wszystkim na chów wschodniopruskich koni trakeńskich a także krzyżówek. Miejscowy klub jeździecki prowadzi także gospodarstwo agroturystyczne, rolnictwo ekologiczne oraz prezentuje tradycyjne wiejskie rzemiosła.

Kontakt: Borová 125, 747 23 Bolatice, tel.: 553 654 572, 777 269 849

DARKOVICE

www.darkovice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o wsi Darkovice pochodzi z roku 1250. Był to dokument papieża Innocentego IV, potwierdzający, że czeski król Wacław I darował wieś klasztorowi cystersów z Velehradu.

Kościół św. Jadwigi Śląskiej

(GPS: 49°56'25.78"N, 18°13'28.57"E)

Kościół św. Jadwigi dominuje nad całą wsią. Był konsekrowany 3 lipca 2005. Droga krzyżowa jest dziełem malarza akademickiego Milivoja Husáka.

Kąpielisko naturalne

(GPS: 49°56'13.68"N, 18°12'56.42"E)

W części zachodniej wsi znajduje się teren sportowo-rekreacyjny z naturalnym kąpieliskiem. Wybudowany tam też został mniejszy kompleks sportowy z boiskiem do siatkówki plażowej, dziecięce mini-centrum oraz restauracja. Przed kąpieliskiem znajduje się głąz narzutowy.

Kontakt: Darkovice, tel.: 595 051 105, 731 580 055

DOLNÍ BENEŠOV

www.dolnibenesov.cz

Dokumentem króla czeskiego Władysława II Jagiellończyka były w roku 1493 przyznane prawa miejskie z prawem jarmarku. Miasto Dolní Benešov znajduje się na lewym brzegu rzeki Opawy, między miastami Opawą a Ostrawą. Goście miasta mogą spędzić miło czas podczas spaceru wzdłuż brzegów stawów, spośród których największy to staw Nezmar.

Restauracja Sport – centrum sportu i odpoczynku

(GPS: 49°55'10.36"N, 18°6'51.14"E)

Centrum sportu i odpoczynku oddaje do dyspozycji swych gości dwa tory do bowlingu, możliwość gry w squash, fitness i restaurację z ogródkiem.

Kontakt: náměstí Svobody 82, 747 22 Dolní Benešov
tel.: 724 330 801

Lotnisko sportowe w Dolním Benešově – Zábřehu

(GPS: 49°55'41.99"N, 18°4'41.99"E)

Można tutaj zamówić loty widokowe oraz skoki ze spadochronem. Skoki odbywają się na spadochronach treningowych typu skrzydło z wysokości 1100-1200m od ziemi z automatycznym otwarciem spadochronu.

Kontakt: letiště Zábřeh, 747 22 Dolní Benešov, tel.: 553 655 077, www.lkza.cz

Kościół św. Marcina

(GPS: 49°55'8.36"N, 18°6'48.65"E)

Kościół był wybudowany w roku 1678 na miejscu poprzedniego kościoła drewnianego. W roku 1723 była dobudowana kaplica św. Józefa, a w latach 1812-1814 było zmienione wnętrze kościoła. W latach 1843-1844 zainstalowano organy z pracowni opawskiego organmistrza Karla Kuttlera. Ostatnia przebudowa miała miejsce w latach 1861-1863 – dobudowano wtedy wieżę.

Zamek

(GPS: 49°55'1.05"N, 18°6'55.71"E)

Klasykistyczny zamek w centrum miasta składający się z dwóch budynków. Główna część zamku pochodzi z XVI w. do której dobudowano barokowy, dwupiętrowy budynek. Z pierwotnej twierdzy zachował się tylko kamienny portal z roku 1498 z herbem panów z Drahotuš. W budynkach zamkowych znajduje się także kaplica, służąca jako lapidarium, w której są wystawione oryginały barokowych figur Immaculaty i Jana Nepomucena oraz inne eksponaty, przede wszystkim o charakterze duchowym. Wokół zamku jest park angielski o powierzchni 1,7ha a w parku znajduje się pomnik Cypriana Lelka – zasłużonego w budzeniu samoświadomości ludu śląskiego. Dziś zamek jest siedzibą Urzędu Miejskiego.

Koutské u Zábřeské łąki

(GPS: 49°55'12.99"N, 18°4'34.29"E)

Rezerwat przyrody – łąki bagienne ze skupiskami rzadkich roślin bagiennych. Rezerwat był założony w roku 1973 a w roku 1997, rozszerzono go do dzisiejszej powierzchni 375,70ha. Rezerwat ten jest szczególnym kompleksem łąk bagiennych, ługów i terenów zielonych z pozostałościami ślepych i martwych ramion rzecznych, okresowo zalewanych przez wodę w niwie rzeki Opawy. Teren ten jest biotopem bardzo rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt i roślin.

HAŤ

www.obechat.cz

Pierwsza wzmianka pisemna o wsi pochodzi z roku 1250. Hať jest wsią leżącą na granicy z Polską. Znajduje się w północno-wschodniej części Hluczyńska, w niewielkiej dolinie potoku Bečva w typowo rolniczym rejonie Wyżyny Hluczyńskiej. Tutejsze ścieżki rowerowe poprowadzone są przez piękne i łagodne tereny i połączone są ze ścieżkami rowerowymi w Polsce.

Kościół św. Mateusza

(GPS: 49°56'53.34"N, 18°14'11.99"E)

Jednonawowy barokowy budynek wybudowany przez opawskich jezuitów w roku 1731.

Klub jeździecki Červánek

(GPS: 49°56'48.19"N, 18°14'19.55"E)

Umożliwione są tutaj: wolna jazda po okolicy, western, wołyżerka i jazda w bryczce.

Kontakt: Lipová 71, 747 16 Hať, tel.: 595 056 004

HLUČÍN

www.hlucin.cz

Miasto Hlučín było założone przez króla czeskiego Przemysława Otokara II w roku 1256. Jest naturalnym centrum regionu. W biegu historii były do miasta dołączane a także odłączane inne mniejsze miejscowości. Aktualnie częścią miasta są także osady Bobrovníky i Darkovičky.

Teren sportowo-rekreacyjny – Jezioro Hluczyńskie

(GPS: 49°53'32.06"N, 18°10'38.36"E)

Rozległy teren doskonały do uprawiania sportów wodnych z plażami trawiastymi znajduje się obok naturalnego jeziora o powierzchni

140ha. Możliwa jest tutaj kąpiel a także uprawianie sportów wodnych (windsurfing, narty wodne), siatkówka plażowa, tenis, siatkówka, piłka nożna, minigolf, znajduje się tutaj także wypożyczalnia łódek i rowerów wodnych. Amatorzy wędkowania także znajdą tutaj wyśmienite warunki.

Kontakt: tel.: 595 041 307, www.sra-hlucin.cz

Czechosłowackie umocnienia wojenne w Hlučín-Darkovičkách

(GPS: 49°55'31.098"N, 18°13'16.109"E)

Wyjątkowy system obronny jest unikalnym i niepowtarzalnym, na skalę europejską, zabytkiem budownictwa i techniki. Fortyfikacja „Alej” jest najlepiej zachowanym, w Republice Czeskiej, bunkrem przeciwpiechotnym. Uzbrojenie i wyposażenie jest autentyczne i pochodzi z roku 1938. Wszystkie obiekty łączy ścieżka edukacyjna.

Kontakt: Hlučín-Darkovičky, tel.: 595 051 110, www.szmo.cz

Zamek – Muzeum Hluczyńska

(GPS: 49°53'47.271"N, 18°11'7.554"E)

Pierwotnie późnogotycki zamek z początku XVI w. dziś tworzy trójskrzydłowy jednopiętrowy budynek. Znajduje się w nim Centrum Informacyjne i Muzeum Hluczyńska, które jako swój cel ma przybliżenie historii miasta a także Regionu Hluczyńskiego w jego historycznych granicach. Znajdują się tutaj także: kierownictwo Centrum Kultury Hlučín, biblioteka miejska oraz atelier Szkoły Podstawowej Sztuk Pięknych im. Pavla Josefa Vejvanovského w Hlučíně.

Kontakt: Zámecká 4, 748 01 Hlučín, tel.: 595 041 617, www.info.hlucin.com, www.muzeum.hlucin.com, www.kc-hlucin.cz

Ranczo dziecięce Hlučín

(GPS: 49°53'37.788"N, 18°10'44.318"E)

Ranczo dziecięce o powierzchni 12,4ha prowadzi hipoterapię zorientowaną na leczenie wybranych chorób a także jazdy rekondycyjne.

Kontakt: Celní 1 748 01 Hlučín, tel.: 595 043 033, www.detskyranc.info

HNĚVOŠICE

www.hnevosice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o gminie pochodzi z roku 1288, pierwotnie był tutaj dwór z twierdzą. Gmina znajduje się w północnej części powiatu Opawa, przy granicy z Polską. Wieś leży na historycznej trasie łączącej Opawę z Raciborzem.

Kościół Chrystusa – Dobrego Pasterza

(GPS: 50°0'17.49"N, 18°0'44.37"E)

Nowoczesna budowla, która jest dominantą całej gminy.

Kościół św. Piotra i Pawła

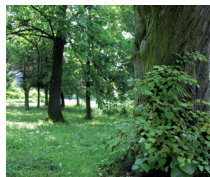
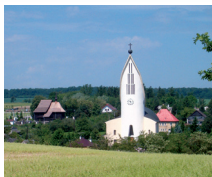
(GPS: 50°0'20.25"N, 18°0'35.95"E)

Barokowy kościół drewniany z roku 1730, który był odnowiony w roku 1842. Wyposażenie wnętrza pochodzi w większości z lat trzydziestych XVIII w.

Rezerwat przyrody Hněvošický háj

(GPS: 50°0'1.51"N, 18°0'1.89"E)

Rezerwat przyrody – las dębowo-grabowy z piętnem krzewów i bogatą roślinnością karpacką.

OSTRAVA-HOŠŤÁLKOVICE

www.hostalkovice.cz

Hošťálkovice leżą na wspólnym toku rzek Opawa i Odry. Najstarszy, napisany po niemiecku, dokument z roku 1377, dotyczący dzielenia Opawska, wspomina także o wsi Hošťálkovice. W roku 1832, na miejscu twierdzy, był wybudowany zamek empirowy. Szczególną budowlą, która dominuje nad całym miastem, jest nadajnik telewizyjny. Teren koło rzek Odry i Opawy jest zaprojektowany jako bio-korytarz i bio-centrum. Miejscowość aktualnie jest dzielnicą Ostrawy.

Kościół Wszystkich Świętych

(GPS: 49°50'52.27"N, 18°12'49.34"E)

Kościół z roku 1793 był zrekonstruowany w roku 1903 i wtedy zyskał dzisiejszy wygląd. Na wieży kościoła umieszczony jest dzwon Piotr odlany w roku 1668.

CHLEBIČOV

www.chlebicov.cz

Najstarsza zapisana wzmianka o wsi pochodzi z roku 1250, kiedy była majątkiem klasztoru cystersów z Velehradu. Według legendy założycielem wsi był mnich Chlebiš. Leży nad terasami rzecznyymi rzeki Opawy w lekko pofałdowanej okolicy rolniczej.

Kąpielisko

(GPS: 49°57'26.22"N, 17°58'16.9"E)

Basen przeciwpożarowy przerobiony na kąpielisko.

Kaplica NMP Różańcowej

(GPS: 49°57'34.34"N, 17°58'9.45"E)

Kaplica NMP Różańcowej była wybudowana w roku 1895 a zrekonstruowana w roku 1997. Niedaleko od niej można zobaczyć gład narzutowy.

CHUCHELNÁ

www.chuchelna.com

Pierwsza zapisana wzmianka o miejscowości, znajdującej się na granicy czesko-polskiej, pochodzi z 1349 roku. Na końcu XV w., po połączeniu się pierwotnego rodu Lichnowskich z polskim rodem z Woszczyc, w roku 1608, Chuchelná stała się ich główną siedzibą, skąd był zarządzany cały majątek Lichnowskich. W roku 1773 król pruski Fryderyk II podniósł ród Lichnowskich do stanu książęcego a od roku 1778 stają się właścicielami zamku w Hradci nad Moravici. Pod koniec II wojny światowej, na podstawie dekretów prezydenta Beneša cały majątek Lichnowskich został skonfiskowany.

Spichlerze drewniane

Dwa spichlerze drewniane, przykład architektury ludowej

Grobowiec Lichnowskich – kaplica Krzyża Świętego

(GPS: 49°59'13.37"N, 18°7'7.14"E)

Romantyzująca, ośmioboczna, ośrodkowa budowla z nieotynkowanych cegieł z początku XX w. W kaplicy pochowany jest piąty książę Karol Maria Lichnowski, jego małżonka Maria księżna von Croy Düllmen oraz ich syn, szósty książę Karol Max Lichnowski. W roku 2009 grobowiec otwarto dla zwiedzających, po tym jak zamurowano go w roku 1953.

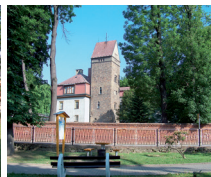
Zamek Lichnowskich

(GPS: 49°59'17.19"N, 18°7'4.19"E)

Wczesnobarokowy zamek z pierwszej połowy XVII w. został wybudowany przez wolnego pana Jerzego Lichnowskiego. W roku 1853 dobudowano Dom Kawalerów, w którym mieszkali goście. Zamek pełnił funkcję rezydencji łowieckiej, którą po zjednoczeniu niemieckojęzycznych krajów w roku 1781, odwiedził cesarz niemiecki Wilhelm II, który był bliskim przyjacielem szóstego księcia Karola Maxa Lichnowskiego. Od roku 1952 siedzibę ma tutaj ośrodek rehabilitacyjny. Zamek otoczony jest rozległym parkiem o powierzchni 5,5ha.

Dom Dziewczęcy – Maedchenheim

Dom mieszkalny wybudowany w roku 1920, służył do zakwaterowania pracowników fabryki lnu, ale także jako miejsce wychowywania młodych dziewcząt do macierzyństwa. Budynek zaprojektował nadworny architekt rodu Lichnowskich Julius Buehler, pracujący na dworze Lichnowskich do roku 1920.

KOBERICE

www.koberice.cz

Podobno pierwsza notatka pisemna o Kobericach pochodzi z roku 1183, dziś już wiemy, że dokument ten był falsyfikatem z XIII w. Potwierdzona pierwsza pisemna wzmianka o wsi jest z roku 1236, kiedy morawski margrabia Przemysław potwierdził, że wieś jest majątkiem komendy zakonu joannitów.

Spichlerze

(GPS: 49°59'15.92"N, 18°3'16.19"E)

Grupa trzynastu drewnianych spichlerzy z XVIII i XIX w. przy ulicach: Mlýnská, Slezská i Osmilány.

Kościół Wniebowzięcia NMP

(GPS: 49°59'8.30"N, 18°3'4.70"E)

Neogotycki kościół parafialny z roku 1896, wybudowany na miejscu starego kościoła drewnianego, z dzwonami pochodzącymi z lat 1487 i 1499.

Młyn Čujki

(GPS: 49°59'14.655"N, 18°3'18.542"E)

Murowana budowla ceglana z roku 1913 wybudowana na miejscu pierwotnego młyna wodnego z roku 1756. Młyn działał do roku 1964 a do dziś są w nim zachowane urządzenia młynarskie.

KOZMICE

www.kozmice.cz

W najstarszym dokumencie użyta jest nazwa „Kosmicze”. Dokument ten pochodzi z roku 1349. Podobnie jak w wielu innych przypadkach, nazwa Kozmic pochodzi od imienia swojego założyciela, w tym przypadku od imienia „Kozma”.

Kościół św. Floriana

(GPS: 49°54'42.74"N, 18°9'17.44"E)

Budowa była rozpoczęta w roku 1934 a ukończona w roku 1936. Podczas II wojny światowej kościół był częściowo zniszczony. Znajduje się w nim droga krzyżowa namalowana w naturalnych rozmiarach. W 2002 r. wybudowano nową wieżę kościoła.

Stodoła z murem ogrodzeniowym

(GPS: 49°54'53.70"N, 18°9'13.19"E)

Zabytkowa stodoła z ceglany murem ogrodzeniowym z końca XIX w.

KRAVAŘE

www.kravare.cz

Kravaře powstały ok. 1224 r. w dolinie rzeki Opawy. Z biegiem czasu stały się centrum majątku ziemskiego we wschodniej części Opawskiej, który najbardziej rozstawił ród wolnych ziemian z Eichendorffu, którzy w latach 1721-1728 przebudowali kravarski zamek w duchu szczytowego baroku i założyli przyległy angielski park,

w którym dziś znajduje się pole golfowe. W zamku mieści się ekspozycja przybliżająca życie rodu Eichendorffów, historie miasta i zwykłych ludzi z całego regionu.

Kontakt: Alejní 24, 747 21 Kravaře, tel.: 553 671 201, www.kravare.cz

Buly Arena

(GPS: 49°55'59.46"N, 18°1'49.60"E)

Buly Arena oddaje do dyspozycji swoich Gości powierzchnię lodowiska, halę tenisową, tory bowlingowe, boisko dziecięce i boisko do piłki nożnej, Adventure Golf, fitness, hotel z restauracją, aquaparkiem ze zjeżdżalnią wodną i sauną. Buly Arena jest doskonałą bazą do uprawiania sportu i rekreacji i jest największym kompleksem sportowo-rekreacyjnym w szerokiej okolicy.

Kontakt: Kostelní 2061/28a, 747 21 Kravaře, tel.: 553 653 937, www.bulyarena.cz

Zamkowy golf club Kravaře

(GPS: 49°55'44.02"N, 17°59'57.19"E)

Zamkowy golf club Kravaře jest gustownie zabudowany do angielskiego parku okalającego barokowy zamek a stuletnie drzewa i oczka wodne tworzą niepowtarzalny charakter tego miejsca. W parku zamkowym jest wybudowane nowe osiemnastodólkowe pole, które jest przeznaczone nie tylko dla profesjonalistów, ale przede wszystkim dla tych, którzy by chcieli spróbować swych sił w tym atrakcyjnym sporcie.

Kontakt: Alejní 26, 747 21 Kravaře, tel.: 553 673 202, www.golf-kravare.cz

Kościół św. Bartłomieja

(GPS: 49°55'57.7"N, 18°0'15.33"E)

Nowogotycki kościół parafialny wybudowany w latach 1894-1896 przez słynnego miejscowego budowniczego Josefa Seyfrieda.

Kościół św. Mikołaja

(GPS: 49°55'52.84"N, 18°1'51.51"E)

Jego budowa była ukończona w roku 1928 pod dozorem technicznym Franza Luzara.

OSTRAVA-LHOTKA

www.lhotka.mmo.cz

Miejscowość powstała na przełomu XIII i XIV w. Pierwsza zapisana wzmianka pochodzi z roku 1464. W czasach Rothschildów, którzy byli właścicielami witkowickich hut, Lhotka się zamieniła na miejscowość robotniczą. Aktualnie jest dzielnicą Ostrawy.

Kaplica św. Urbana

(GPS: 49°51'25.03"N, 18°13'46.97"E)

Kaplica pochodzi z roku 1889.

LUDEŘOVICE

www.ludgerovice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o miejscowości pochodzi z roku 1303. Częścią gminy jest także osada Vrablovec. Gmina leży w lekko pofałdowanej i lesistej okolicy na wschodnim krańcu Odrzańskich Wierchów.

Kaskada stawów

(GPS: 49°52'42.02"N, 18°14'20.20"E)

W tej malowniczej okolicy można wędkować a także uprawiać bieg rekreacyjny, jeździć na rowerze, zbierać grzyby i owoce leśne, w zimie można tutaj także jeździć na łyżwach.

Kościół św. Mikołaja

(GPS: 49°53'28.13"N, 18°14'21.99"E)

Nowogotycki kościół wybudowany w latach 1905-1907. Budowla jednonawowa wybudowana częściowo z cegieł normalnych a częściowo z glazurowanych. Kanciasta wieża sięga wysokości 75m. Wewnątrz znajdują się wielkie organy z roku 1932.

Kapliczka – tzw. „Kapliczka szwedzka”

Zabytkowa kapliczka przy ulicy Vrabloveckiej. Szwedzi, podczas wojny trzydziestoletniej, byli tu dwukrotnie a pod kapliczką są pochowani ci, którzy tutaj zgineli.

Restauracja i bowling Sielski Dwór

(GPS: 49°53'5.320"N, 18°14'59.283"E)

Bowling z trzema torami, bilard, projektor wielkoekranowy, stylowy salonik i świetna kuchnia. Kontakt: Hlučínská 442/53, 747 14 Ludgerovice, tel.: +420 595 048 440, komórka: + 420 604 759 750, www.selskydvur-bow.cz

OPAVA-MALÉ HOŠTICE

www.malehostice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o istnieniu miejscowości pochodzi z roku 1230. Do Republiki Czesosłowackiej miejscowość była przyłączona w roku 1921. Malé Hoštice, których częścią były także Pusté Jakartice, stały się w roku 1970 dzielnicą Opawy.

Kaplica NMP z Lourdes – z roku 1888

(GPS: 49°56'8.292"N, 17°56'39.828"E)

Kaplica św. Jana Nepomucena – z roku 1656

(GPS: 49°56'8.561"N, 17°56'38.765"E)

MARKVARTOVICE

www.markvartovice.cz

Pierwsza pisemna wzmianka o miejscowości pochodzi z roku 1377, kiedy właścicielem Markvartovic był niejaki Rosat, leśniczy książąt opawskich Hanuša i Mikołaja.

Kaplica Trójcy Najświętszej

(GPS: 49°54'59.854"N, 18°13'59.946"E)

Wczesnobarokowa kaplica z roku 1657, podczas wojny była zbombardowana a odnowiona była w roku 1945.

OLDŘIŠOV

www.oldřisov.cz

Oldřišov jest jedną z najstarszych miejscowości na Hluczyńsku. Już w XI w. wiódł tędy szlak handlowy łączący Morawy z brzegiem Bałtyku. Pierwsza potwierdzona pisemna wzmianka o miejscowości jest datowana na rok 1234 i znajduje się w łacińskim dokumencie margrabiego Przemysława wydanym norbertańskiemu klasztorowi mającemu swą siedzibę w diecezji ołomuńskiej, w Hradisku koło Ołomuńca.

Kościół Narodzenia NMP z roku 1809

(GPS: 49°59'33.905"N, 17°57'56.942"E)

W roku 1931 przebiegła przebudowa kościoła podczas której dobudowano kaplicę NMP i nową zakrystię. Podczas II wojny światowej kościół uległ znacznym zniszczeniom.

Zamek barokowy

(GPS: 49°59'28.270"N, 17°57'48.080"E)

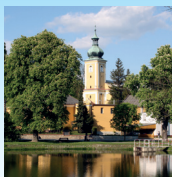
Piętrowy, barokowy zamek z drugiej połowy XVII w., wybudowany na miejscu niegdyśszej twierdzy.

Topola

(GPS: 49°59'29.991"N, 17°57'47.256"E)

W tutejszym parku rośnie wielki okaz topoli czarnej.

PETŘKOVICE

www.petrkovice.eu

Pierwsza zapisana wzmianka o miejscowości pochodzi aż z roku 1377. W Petřkovicach zaczęto wydobyć węgiel kamienny w regionie a było to w 1792r. Wydobyć zostało definitywnie zakończone w roku 1986. Dziś na terenie byłej kopalni Anselm znajduje się muzeum górnictwa. Miejscowość została przyłączona do Republiki Czechosłowackiej w roku 1920. Aktualnie miejscowość jest dzielnicą Ostrawy.

LANDEK PARK – muzeum górnictwa

(GPS: 49°51'59.11"N, 18°15'41.27"E)

Muzeum górnictwa znajduje się na zachodnim stoku pagórka Landek (280 m n.p.m.) i jest największym skansenem górnictwa na terenie Republiki Czeskiej. Tworzy go cała przestrzeń, łącznie z kopalnianymi obiektami kopalni Anselm, która kiedyś nosiła imię Masaryk czy także Eduard Urx. Pagórek Landek charakteryzuje się tym, że na jego powierzchni prześwitują słoje węglowe. Pagórek wraz ze swoją okolicą w roku 1992 był uznany za Narodowy Zabytek Przyrody. Tutaj także był znaleziony posązek tzw. Landeckiej Wenus. W muzeum jest kilka ekspozycji, ale prym między nimi wiedzie, szczególnie między dziećmi, zjazd, oryginalnym szybem, do kopalni. Tutaj na własne oczy mogą widzieć warunki pracy w kopalni.

Kontakt: Pod Landekem 64, 725 29 Ostrava-Petřkovice, tel.: 596 131 803, 596 131 804, www.muzeumokd.cz

PÍŠŤ

www.pist.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o miejscowości pochodzi z roku 1228. Gmina znajduje się w północno-wschodniej, przygranicznej części powiatu opawskiego, na lekko pofalowanej Wyżynie Hluczyńskiej.

Kąpielisko z terenem sportowym i minigolfem

(GPS: 49°58'35.23"N, 18°11'9.22"E)

Teren sportowo-rekreacyjny, gdzie znajdują się: powierzchnia trawiasta, korty tenisowe i oświetlony minigolf. W sąsiedztwie jest boisko klubu piłki nożnej SLAVIA Píšť, oraz boisko ze sztuczną nawierzchnią, na którym można uprawiać wszystkie rodzaje sportów z piłką. Częścią terenu sportowego jest także znana stumetrowa strzelnica sportowa. Kontakt: Píšť 531, 747 18 Píšť, tel.: 595 055 238, www.pist.cz/koupaliste/

Kościół św. Wawrzyńca – sanktuarium maryjne

(GPS: 49°58'42.32"N, 18°11'39.52"E)

Historyczną dominantą miejscowości jest kościół św. Wawrzyńca wybudowany w roku 1743. Dziś jest to sanktuarium maryjne, ustanowione w roku 2002 przez biskupa ostrawsko-opawskiego. Zachowane są tutaj barokowe figury św. Piotra i Pawła oraz zbiór pięciu obrazów z roku 1784 autorstwa opawskiego malarza F. Lichta. W ołtarzu głównym umieszczony jest obraz Matki Bożej liczący około 280 lat. Obraz ten w roku 2001 był koronowany koronami papieskimi. W roku 2003 obok kościoła była wybudowana droga krzyżowa z reliefów ceramicznych wokół której jest także część parkowa i odpoczynkowa.

Narodowy pomnik przyrody Hranečník

(GPS: 49°58'57.15"N, 18°9'59.8"E)

Narodowy rezerwat przyrody z przewagą drzewostanu dębowego i sosnowego ze stanowiskami gniazdowania czapli siwej.

Parkowy zegar słoneczny

(GPS: 49°58'42"N, 18°11'37"E)

Parkowy zegar słoneczny o powierzchni 16x47 metrów był w czasie swego powstania największym zegarem słonecznym w Europie Środkowej. Użyty jest na nim także jeden z symboli gminy, czyli lilia, znak herbowy panów ze Zvole, właścicieli wsi w XVI w. Zegar został wybudowany w roku 2005 w centrum miejscowości, niedaleko od kościoła i urzędu gminnego.

ROHOV
www.rohov.cz

Pierwsze zapisane wzmianki potwierdzające istnienie miejscowości pochodzą z roku 1349. Od roku 1676 Rohov był majątkiem K. M. Lichnowskiego. W latach 1975 – 1990 miejscowość była częścią gminy Sudice, aktualnie jest samodzielną gminą.

Kościół św. Piotra i Pawła

(GPS: 50°0'52.96"N, 18°4'23.39"E)

Kaplica z roku 1932 była wybudowana z dobrowolnych składek miejscowej ludności. Cała kaplica jest wybudowana z 44 500 szt. cegieł palonych. Wyposażenie kościoła to przede wszystkim ołtarz w stylu gotyckim, figury apostołów Piotra i Pawła oraz figura Królowej NMP z Lourdes umieszczona na szczycie ołtarza.

Kontakt: Hlavní 23, 747 25 Rohov

Stara stajnia

(GPS: 50°0'56.19"N, 18°4'7.19"E)

Obiekt jest ciekawostką architektoniczną, konstrukcja ceglana i fasada praktycznie do dnia dzisiejszego w zasadzie nie była naruszona.

Kontakt: Opavská, 747 25 Rohov

Folwark

(GPS: 50°0'51.77"N, 18°4'27.62"E)

Zabytkowy folwark pochodzi z 1861 r. – charakterystyczny murowany, opawski dom ludowy z portykiem, który jest świadectwem wiejskiego budownictwa mieszkaniowego z 2 połowy XIX w.

Kontakt: Hlavní 20, 747 25 Rohov

Spichlerze

(GPS: 50°0'56.119"N, 18°4'10.548"E)

W miejscowości zachowały się drewniane spichlerze z XVIII. i XIX w., na przykład obok domu nr 47.

Kontakt: Hlavní 47, 747 25 Rohov

SLUŽOVICE

www.sluzovice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o wsi pochodzi z roku 1349. Miejscowość i jej dzielnica Vrbka leżą niecałe 9 km od Opawy i niecałe 4 km od granicy z Polską. Obie wsie zostały połączone w jeden organizm gminny 1 stycznia 1979 r.

Kaplica Wniebowzięcia NMP

(GPS: 49°59'6.782"N, 18°0'47.067"E)

Nowoczesna kaplica z roku 1997. Budynek zwraca uwagę swoim nowoczesnym wyglądem. Kaplica jest zaprojektowana na planie trójkąta równoramiennego, także ma prosty a zarazem wyjątkowy kształt. Kamień węgielny pobłogosławił Jan Paweł II podczas swego pobytu w Ołomuńcu w roku 1995. Uwagę na siebie zwracają witraże, które rozświetlają kaplicę i dodają jej duchowego charakteru.

Kaplica Nawiedzenia NMP (Služovice-Vrbka)

(GPS: 49°59'6.782"N, 18°0'47.067"E)

We wsi Vrbka stoi mała kaplica wybudowana w 1909 r. z czerwonej cegły w stylu neogotyckim. Kaplica ta jest jednym z wielu budynków, wybudowanych na Hluczyńsku na początku XX w. w typowym dla północnych Niemiec, stylu neogotyckim.

STRAHOVICE

www.strahovice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o wsi pochodzi z roku 1349. Gmina znajduje się w północnej części powiatu Opawa na granicy z Polską. Strahovice są także owiane legendą, według której do bezdenne bagna Hodinového dolu zapadł się zamek a w tym miejscu słychać było jedynie tykanie zegara. Dziś na tym miejscu znajduje się źródło wodne.

Spichlerze

We wsi znajdują się dwa drewniane spichlerze z XIX w.

Kościół św. Augustyna

(GPS: 50°0'8.97"N, 18°5'13.86"E)

Kościół parafialny z lat 1921-24.

Kaplica NMP Schoenstattskiej

(GPS: 50°0'6.23"N, 18°5'22.46"E)

Neogotycka budowla wybudowana około 1920 r. z czerwonej cegły.

OBEC SUDICE

SUDICE

www.obecsudice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o miejscowości pochodzi z roku 1327, kiedy książę opawski Mikołaj II sprzedał wieś dominikanom z Raciborza. Gmina znajduje się w uroczej przygranicznej dolinie Cypla Sudického.

Kościół św. Jana Chrzciciela

(GPS: 50°2'1.03"N, 18°4'1.23"E)

Kościół św. Jana Chrzciciela jest zmniejszoną i lekko zmienioną kopią kolońskiej katedry. Pseudogotycka budowla z roku 1906 jest centrum całego kompleksu, który tworzą także: mur z bramą, grobowiec, plebania i budynki gospodarcze. Od roku 1990 cały kompleks jest zabytkiem. Budowniczym kościoła i plebanii jest śląski budowniczy kościołów Josef Siefried z Kravař. Wszystkie obrazy i drogę krzyżową namalował pochodzący z Hluczyna Johannes Bochenek w latach 1902-1909.

Kościół ewangelicki

(GPS: 50°2'1.546"N, 18°4'18.185"E)

Nie można nie zauważyć budynku kościoła ewangelickiego, dziś służącego Kościołowi ewangelickiemu i Cerkwi prawosławnej, który znajduje się przy drodze wiodącej do przejścia granicznego. Uroczystość poświęcenia nowego kościoła ewangelickiego odbyła się 19 września 1909.

ŠILHEŘOVICE

www.silherovice.cz

Pierwszą zapisaną wzmiankę o istnieniu miejscowości znajdziemy w dokumencie z roku 1377, który dotyczył podziału majątku wojewody Mikołaja II. Gmina znajduje się na starym szlaku handlowym wiodącym z Polski na Morawy a więcej niż pół wsi otoczone jest rezerwatem przyrody – puszczą nazywaną Czarnym Lasem. W angielskim parku o powierzchni 98ha znajduje się osiemnastodółkowe pole golfowe, należące do Park Golf Clubu Ostrava a otwarte w 1970 r. W prawie tysiącektarowym lesie znajduje się bażanciarnia założona przez mistrza sztuki leśnictwa Exnera.

Park Golf Club

(GPS: 49°55'44.16"N, 18°16'51.63"E)

Park Golf Club jest jednym z najpiękniejszych pól golfowych w Republice Czeskiej. Osiemnastodółkowe pole znajduje się w prześlicznej okolicy parku zamkowego, jest także miejscem, w którym odbywają się ważne turnieje golfowe.

Kontakt: Dolní 412, 747 15 Šilheřovice, tel.: 595 054 144, www.golf-ostrava.cz

Kościół Wniebowzięcia NMP

(GPS: 49°55'38.69"N, 18°16'16.65"E)

Barokowy kościół z r. 1713.

Zamek

(GPS: 49°55'34.59"N, 18°16'28.91"E)

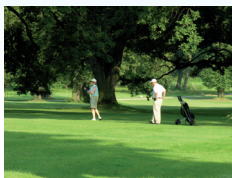
Trójskrzydłowy zamek wybudowany w stylu klasycystycznym a częściowo także barokowym na miejscu niegdysiejszej twierdzy. W parku znajduje się pawilon nazywany Zameczkiem Myśliwskim oraz basen z kompozycją rzeźb.

Kontakt: Zámecká 1, 747 15 Šilheřovice

Rezerwat przyrody Czarny Las koło Šilheřovic I i II

(GPS: 49°54'1.02"N, 18°16'21.32"E)

Rezerwat przyrody – puszcza bukowa typowa dla nizin nadodrzańskich.

ŠTĚPÁNKOVICE

www.stepankovice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka jest z roku 1265. Gmina znajduje się na Wyżynie Hluczyńskiej, północnego przedgórzia cypla Niskiego Jeseniku.

Kościół św. Katarzyny

(GPS: 49°57'32.92"N, 18°2'9.07"E)

Kościół parafialny z roku 1756, później zastąpiony nową budowlą z historyzującym wyposażeniem.

Stadnina Albertovec

(GPS: 49°57'54.75"N, 18°3'56.81"E)

Pierwotny dwór szlachecki był tutaj wybudowany w roku 1818. Pierwszorzędne konie z tej stadniny zajmują przednie miejsca w różnych turniejach. Tutaj przede wszystkim hoduje się konie uszlachetnionej rasy trakeńskiej. Hodowla koni prowadzona jest tutaj wysmienicie a dzięki temu Albertovec jest znany w całym świecie. Kontakt: Albertovec 297, 747 28 Štěpánkovice, tel. 553 654 774, www.albertovec.cz

Spichlerz

(GPS: 49°57'45.84"N, 18°2'10.14"E)

Spichlerz u Františka Ondrufa – kontakt: Hlavní 59, Štěpánkovice

TŘEBOM

www.trebom.cz

Třebom jest najbardziej na północ wysuniętą gminą powiatu Opawa. Leży na granicy czesko-polskiej na poziomie 226 m n.p.m. Przez wieś płynie rzeczka Pština a z uwagi na swą wielkość miejscowość zaliczana jest do najmniejszych w regionie, mieszka tutaj ok. 220 mieszkańców. Dominantą wsi jest kościół św. Jerzego z końca XVIII w. Niedaleko znajduje się kapliczka św. Anny, która była niedawno odnowiona. W Třebomi się urodził kompozytor i nauczyciel muzyki Josef Heimann (1830-1890), który opracował wiele melodii pieśni z kancjonałów, co dokumentuje istnienie w XIX w. czeskich śpiewników kościelnych na Hluczyńsku. Gmina ma charakter przeważnie rolniczy.

VELKÉ HOŠTICE

www.hostice.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o gminie pochodzi z roku 1222. Miejscowość znajduje się 5km na wschód od miasta powiatowego Opawy. Badania archeologiczne prowadzone na terenie gminy potwierdziły obecność człowieka na tym terenie już 6 tys. lat p.n.e.

Kościół św. Jana Chrzciciela

(GPS: 49°56'2.22"N, 17°58'23.65"E)

Kościół został wybudowany w stylu barokowym w roku 1773 przez ostrawskiego budowniczego Jakuba Pánka, freski namalował Sebastiani.

Bunkier przeciwpiechotny Křížovatka

(GPS: 49°56'14.84"N, 17°57'18.36"E)

Część składowa systemu umocnień z lat trzydziestych XX w.
Kontakt: 553 764 112

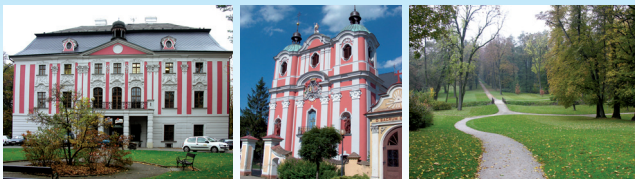
Zamek

(GPS: 49°55'60.00"N, 17°58'20.00"E)

W roku 1754 miejscowość kupił Ignacy hrabia Chorýnský z Ledské, on właśnie, na miejscu pierwotnej siedziby szlacheckiej, polecił wybudować, w latach sześćdziesiątych XVIII w., nowy,

późnobarokowy zamek z bogatym rokokowym dekokrem według planów budowniczego Jakuba Pánka. Aktualnie w zamku znajduje się wystawa archeologiczna a w piwnicach działa winoteka, okolicę zamku tworzy piękny park.

Kontakt: Zámecká 195, 747 31 Velké Hoštice

VŘESINA

www.vresina-u-hlucina.cz

Pierwsza udokumentowana wzmianka pochodzi z roku 1270, kiedy miejscowość była majątkiem klasztoru z Velehradu. Gmina rozpościera się na stokach kotliny potoku Bečva na Wyżynie Hluczyńskiej.

Naturalne kąpielisko

(GPS: 49°56'57.38"N, 18°12'16.55"E)

naturalne kąpielisko znajduje się we wschodniej części gminy, obok rezerwatu Daňanec.

Kontakt: Sportovní 6, 747 20 Vřesina

Kościół św. Wilhelma z Akwitanii

(GPS: 49°56'44.65"N, 18°11'24"E)

Był wybudowany w roku 1930 przez budowniczego Lazara z Koutů koło Kravař w stylu romańsko-modernistycznym. Pokryty jest dachówką łupkową a wieża blachą miedzianą. Ma 28 m długości, 14 m szerokości, wieża ma wysokość 40 m i jest na niej 6 dzwonów. Budowa kościoła, pomimo trwającego kryzysu, trwała niewiarygodnie krótko i zajęła 5 miesięcy. W roku 2004 przeprowadzono remont generalny kościoła.

Rezerwat przyrody Daňanec

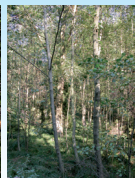
(GPS: 49°57'30.72"N, 18°11'44.37"E)

Państwowy rezerwat przyrody ustanowiony w roku 1969 – drzewostan przede wszystkim grabowo-dębowy z obecnością buków, znajduje się tutaj wiele rzadkich gatunków flory. Powierzchnia rezerwatu – 33ha. Rezerwat rozciąga się na lekko pofałdowanym terenie, także jest świetnym miejscem do spacerów. Teren rezerwatu znajduje się po prawej stronie szosy łączącej Vřesinę i Píšť. Pierwotni właściciele majątku ziemskiego nakazali tutaj wysadzić tzw. dęby graniczne a niektóre z nich przetrwały do czasów dzisiejszych. Jednym z nich jest także Dąb Mechtlydy czyli „Mechtilden Eiche” a niedaleko od niego jest głaz narzutowy z gnejsu skandynawskiego.

Studzianka

(GPS: 49°56'10.288"N, 18°11'6.025"E)

Studzianka leśna na południowo-zachodnim krańcu gminy. Istnieje tutaj możliwość odpoczynku i nabrania sił na skraju lasu podczas spaceru czy przejażdżki na rowerze – znajduje się na trasie ścieżki rowerowej „C”.

ZÁVADA

www.zavada.cz

Pierwsza zapisana wzmianka o miejscowości pochodzi z roku 1349, kiedy miejscowość przynależała do Dolního Benešova. W roku 1527 wieś kupili bracia Jan i Wawrzyniec z Drahotuš. Na terenie Gródka Závada trzykrotnie przebiegały badania archeologiczne, w wyniku których znaleziono fragmenty naczyń ceramicznych z XIV i XV w.

Gródek Závada – „Szwedzka szansa”

(GPS: 49°57'01.86"N, 18°10'20.38"E)

Zachowane i stosunkowo duże umocnienie, pozostałość po średniowiecznym gródku znajduje się w Pańskim lesie, po prawej stronie od szosy Závada – Bohuslavice. Główna część ma rozmiary 26x22m, pierwszy okop ma szerokość 14 m na szczycie i 2 m przy dnie, okop drugi odpowiednio 10 m. Na szczycie i 1,5 m przy dnie. Oba są w kształcie koryta z płaskim dnem. Wał ma szerokość 10 m a ze strony południowo-zachodniej i południowo-wschodniej tworzy platformę. Średniowieczne pochodzenie umocnień potwierdzają wyniki kilku sond z lat 1930-1953. Dostęp do miejsca jest wolny.

Kaplica św. Urbana

(GPS: 49°57'15.37"N, 18°9'47.52"E)

Kaplica pochodzi z roku 1898.

ZAKWATEROWANIE I RESTAURACJE

Informacje o zakwaterowaniu, dobrym jedzeniu i picu a także wiele innych informacji znajdziecie Państwo na

www.hlucinsko.eu

około 1752. Obok kościoła znajduje się neogotycka kapliczka z roku 1899 i cudowne źródelko. W latach 2000-2005 wokół kościoła, na powierzchni 2,5ha, powstał park z arboretum i oczkiem wodnym. Wiesz ma zabudowę owałną skupioną wokół rynku. Zachowało się tutaj sporo zagrod typu frankońskiego z końca XIX i początku XX w., maczalinia lnu z końca XIX w. a także figura św. Jana Nepomucena z XVIII w.

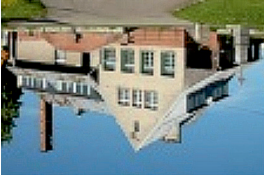
Samborowice

Pierwsza zapisana wzmianka o wsi znajduje się w dokumencie fundacyjnym z roku 1288. Nazwa pochodzi od imienia Sambor. Samborowice stały się znane dzięki pracom archeologów w latach 1973-1982, przebiegającym w kopalni piasku położonej w odległości ok. 1km za zachód od wsi. Podczas tych prac archeolodzy odkryli i zbadali 115 grobów żarowych kultury łuzickiej i znaleźli także osadę kultury amfor kulistych. We wsi znajduje się także neobarokowy kościół parafialny pw. Świętej Rodziny z roku 1933.

Zerdziny

Zerdziny, które leżą około 4km na północny-zachód od Raciborza, po raz pierwszy w dokumentach pisanych pojawiają się w roku 1383. Od XIV do XVI w. wieś była majątkiem raciborskiej kolegiaty a później stała się majątkiem Państwa Pruskiego.

ZAKWATEROWANIE I RESTAURACJE

Więcej informacji o polskich gminach znajdziecie na:

www.kietrz.pl

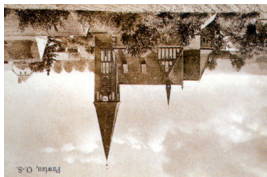
www.krzanowice.pl

www.pietrowicewielkie.pl

Wies po raz pierwszy była wspomniana w roku 1373. W Pietrowicach wielkich urodził się ks. Paweł Schebesta (1887-1967), światowej sławy etnolog i wielki znawca Figmejów. We wsi znajduje się kościół św. Wita, Modesta i Krescencji, wybudowany w XVI w. a rozbudowany w latach 1822 i 1935. Z pierwotnego kościoła gotyckiego zachowały się tylko cztery kolumny. Wieża była wybudowana w roku 1822. W kościele znajdują się obrazy z drugiej połowy XVIII w. (m.in. obraz św. Mikołaja z roku 1827 autorstwa Antoniego Blascha), barokowe figury i żeliwna płyta nagrobna z roku 1843. Kościół był otoczony murem obronnym, z którego zachował się tylko fragment ze strzelnicami. Poza wsią, obok drogi do Gródczanek, stoi drewniany kościół odpustowy Krzyża Świętego wybudowany w roku 1667 a odnowiony w roku 1743. Kościół ma bogate, barokowe wyposażenie z połowy XVIII w. m.in. mezzotinta s adoracją cudownego obrazu MB z Rud z widokiem na kościół i klasztor, jej twórcą był Jan Eliasz Ridinger z Wiednia

Pietrowice Wielkie

corocznie w trzecią niedzielę września. Parafianą we współpracy z Radą Sołecką. Dożynki odbywają się ciekawie organizowane dożynki, przygotowywane przez Radę poprzedniego kościoła drewnianego. Pawłów jest znany przez

Pawłów znajduje się na granicy gminy Pietrowice a pierwsza zapisana wzmianka o wsi pochodzi z roku 1300. We wsi znajduje się neogotycki kościół parafialny wybudowany w latach 1904-1916 na miejscu

Pawłów

znajduje kościół św. Jana Chrzciciela. zarządzany z Raciborza a w latach 1565-1545 z Opawy. We wsi się

palatynem księcia Kazimierza z Opola. Do roku 1565 Maków był do hrabiego Wenera, będącego się rok 1222, kiedy Maków należał do powstania miejscowości uznaje – 10 km od Raciborza. Jako czas na północ od Pietrowic Wielkich Maków leży nad rzeką Cyną,

Maków

nazwany „cyrlikiem”; św. Jana Chrzciciela z połowy XVIII w.) a także krzyż pokutny

1860 (wewnątrz znajduje się figura 1820, zrekonstruowana w roku wsi znajduje się kaplica z roku pochodząca od imienia Lekart. We pochodzą z roku 1445, nazwa Pierwsza zapisana wzmianka

Lekartów

ważny śląski aktywista Wiosny Ludów z roku 1848. –
 Cyprianowa pochodził Emanuel Smolka (1820-1854) –

Cyprianów
 Cyprianów był co prawda kiedyś częścią
 Janowic i dziś wsie są także połączone.
 Nazwa pochodzi od imienia nauczyciela
 Cypriana. W roku 1339 był właścicielem
 rabcorskiemu kościołowi parafialnemu
 darował połowę dochodów ze wsi.
 W krótkim czasie cała wieś się stała
 majątkiem kolegiaty rabcorskiej. W roku
 1861 wieś była zniszczona przez wielki

Gmina Pietrowice Wielkie tworzy 10 miejscowości: Pietrowice
 Wielkie (siedziba władz gminnych), Cyprianów, Gródczanki,
 Kornice, Krowiarki, Lekartów, Maków, Pawłów, Samborowice,
 Zerdziny.

www.pietrowicewielkie.pl

Gmina Pietrowice Wielkie

Zabłków
 We wsi warto zobaczyć kościół św. Jadwigi Śląskiej wybudowany
 w latach 1936-1937 z barokowo-ludową rzeźbą Chrystusa
 Zmartwychwstałego.

Na skraju wsi znajduje się późnobarokowy filialny kościół pieligrzymski pw. św. Urbana wybudowany w roku 1779. Wewnątrz znajduje się łoża kolatorska ozdobiona herbem Eichendorffów i rokokowym ołtarzem z roku 1779. Z zamku w Tworkowie pozostała już tylko ruina, która dostępna dla turystów jest tylko częściowo. W byłym parku pałacowym znajduje się dzisiaj basen działający tylko w okresie letnim. Na ul. Młynskiej znajduje się napędzany turbiną młyn z roku 1914, który wybudowany jest na miejscu poprzedniego młyna drewnianego, wzmiankowanego w roku 1703. Młyn działa do dnia dzisiejszego a już od dziesięciu pokoleń znajduje się w rękach rodziny Pawlików.

Wyjątkowej klasy zabytkiem jest barokowy kościół parafialny św. Piotra i Pawła wybudowany w latach 1691-1694 według projektu Jana Zellera z Opawy. Wewnątrz zachowana jest piękna dekoracja stiukowa autorstwa Antoniego Signa z Opawy. Nad chórem znajduje się malowidło przedstawiające Sąd Ostateczny, łoża kolatorska z końca XVII w., a także bogato rzeźbiarsko ozdobiony ołtarz główny z tego samego okresu wraz z obrazem „Nakarmienie

Tworków

za swoje przestępstwo.

a postawiony przez zabójcę, jako zadośćuczynienie

Wież powstała na przełomie XIII i XIV w. Warto zobaczyć parafialny kościół parafialny Trójcy Najświętszej wybudowany w roku 1935. Przy ul. Zabętkowskiej znajduje się krzyż pokutny, kamienny pomnik średniowiecznego

Rudyszwałd

neogotycka kaplica.

w latach 1881-1883, pierwotnie jako

Serca Jezusowego wybudowanym

Wież z XVI w. z kościołem Najświętszego

Roszków

Najświętszego Serca Pana Jezusa wybudowany w latach 1923-1924.

pracowniaka. Warto także zobaczyć neoromański kościół parafialny

był znaleziony piętasiak pochodzący sprzed 250tyś. lat – narzędzie

Najpiękniejsza wieś województwa śląskiego w roku 2007. To tu

Owsiszce

oświetlone domy i ogródki przydomowe.

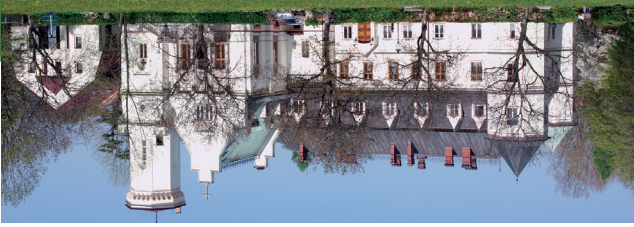
Od wielu lat w okresie bożonarodzeniowym warto obejrzeć

która dziś jest już pomnikiem przyrody.

lata była częścią wsi Owsiszce. Prowadzi do niej aleja lipowa,

Najmniejsza wieś w gminie, która powstała w XIV w. Przez długie

Nowa Wioska

Krzyżanowice

Pałac w Krzyżanowicach był wybudowany w roku 1670 jako „kazały pański dom” na miejscu starszego dworku. Około roku 1860 był przebudowany przez bogatą rodzinę Lichnowskich w stylu neogotyckim. Dobudowano wtedy okrągłą wieżę w południowo-wschodnim rogu budynku. Z połowy XIX w. pochodzi budynek bramyjazdowej, wybudowany w stylu angielskiego neogotyku z zachowaną ozdobną kratą żeliwną i płytą z inskrypcją. Obok pałacu znajduje się arboretum, gdzie rośnie wiele egzotycznych gatunków drzew, a wśród nich Liriodendron tulipifera, czyli tulipanowiec amerykański z rodziny magnoliowatych. Gosił tutaj znani kompozytorzy okresu romantyzmu. W sierpniu 1806 r., na zaproszenie Lichnowskich koncertował tutaj ich przyjaciel rodzinny Ludwig van Beethoven, a w roku 1848 przebywał tutaj Franciszek Liszt.

We wsi warto także zobaczyć późnobarokowy kościół św. Anny wybudowany w latach 1791-1793. Nad wejściem do kościoła znajduje się okazały kartusz z herbem Lichnowskich. Corocznie w maju, na pamiętkę pobytu Liszta i van Beethovena w Krzyżanowicach odbywają się koncerty muzyki poważnej.

a także zagrożone gatunki chrząszczy. Swoje gniazda, w urwiskach i uskokach brzegów spowodowanych erozją rzeczną, buduje tutaj zimorodek zwyczajny. Przez teren meandrów wiedzie polsko-czeska ścieżka edukacyjna.

Na brzegu Odry znajduje się barokowy pałac wybudowany w roku 1682 na fundamentach średniowiecznej twierdzy kiedyś nazywanej Bartschwerde. O pierwotnym, obronnym charakterze tego miejsca świadczą zachowane reliktory fosy oraz średniowiecznych umocnień bastionowych. Nad wejściem zachował się herb rodziny białostockich – bogatych bankierów żydowskich Rothschildów.

Obok pałacu znajdowało się kiedyś przejście graniczne. Pamiętką po tym czasie pozostał most graniczny z roku 1899, kiedyś nazywany Mostem Jubileuszowym Cesarza Franciszka Józefa, a tuż obok niego budynek byłej karczmy z końca XIX w. Warto także zobaczyć budynek dworca kolejowego z połowy XIX w., który był wybudowany podczas uruchomienia kolejowego połączenia Prus i Austro-Węgier przez Rabczorz-Chałupki w roku 1847.

Największą atrakcją Chałupki jest rezerwat przyrody – przygraniczne Meandry Odry. Znajduje się tu kilka zbiorowisk czarna, jesionem, lasem wierzbowo-topolowym i podmokłym łąkami. Potwierdzona jest tutaj obecność ponad 120 gatunków roślinnych. Żyłą tutaj także bobry, wydry, rzadkie gatunki motyli,

Chałupki

We wsi znajduje się neoromański kościół parafialny pw. św. Jadwigi Śląskiej wybudowany w latach 1874-1877. W sąsiedztwie znajduje się szkoła z roku 1898. We wsi zachowany jest także młyn z roku 1849 i trzy dwupiętrowe spichlerze z XVIII i XIX wieku.

Bolesław

W dzień święta św. Huberta organizowane jest polowanie na lisa. Jest w Bieńkowicach procesja na koniach nazywana Osterreiten. Od niepamiętnych czasów w drugi dzień świąt wielkanocnych sikawka strażacka na napęd konny pochodząca z roku 1906. remizie strażackiej znajduje się historyczna i w pełni funkcjonalna się m.in. zęby i kły mamutów oraz narzędzia praludzi. W starej dotychczasą historią okolic górnej Odry, a wśród eksponatów znajdują centrum kultury, biblioteki i miejscowego muzeum z ekspozycją elzbietańsk wybudowany w roku 1900. Aktualnie jest siedzibą (1736). Na ulicy Raciborskiej znajduje się neogotycki klasztor sióstr się obraz Wszystkich Świętych autorstwa Antoniego Scholtza wzniesiony w latach 1719-1730. W ołtarzu głównym zachował pochodzi z roku 1351. Współczesny barokowy kościół był Zapisała wzmianka o kościele parafialnym Wszystkich Świętych bogatymi zbiorami. działającą tutaj już od roku 1702, wraz z muzeum kowalstwa i Jego Miejsowość może się poszczycić najstarszą działającą kuznią.

Bieńkowice

Historia terenów nad górną Odry sięga do ery kamiennej. Na terenie gminy były znalezione narzędzia kamienne pochodzące sprzed 240 tys. – 180 tys. lat przed naszą erą. Wykopaliska te są najstarszym świadectwem obecności człowieka na współczesnym terytorium Polski. Pierwsze zapisałe wzmianki o miejscowościach tworzących gminę Krzyżanowice pochodzą z XII – XIV w.

Gmina Krzyżanowice znajduje się w powiecie raciborskim, w południowo-zachodniej części województwa śląskiego. Rozciąga się na powierzchni 6900 ha a na jej terenie mieszka około 1500 osób. Gminę tworzy 10 wsi: Krzyżanowice – siedziba władz gminy, oraz Chąpki, Tworków, Bienkowiec, Bolesław, Owsiszce, Nowa Wioska, Roszków, Rudyszwałd i Zabielków. Wschodnią granicą gminy jest rzeka Odra a na południu i zachodzie granica państwa. Krzyżanowice są typową gminą rolniczą. Sprzyja temu łagodny klimat na który dobry wpływ mają prądy powietrzne wywołujące z bliskości Bramy Morawskiej. Właśnie taki typ klimatu jest optymalny dla rolnictwa.

www.krzyzanowice.pl

Gmina Krzyżanowice

W Krzyżanowicach znajduje się także plac zabaw dla najmniejszych. który po umówieniu rezerwacji dostępny jest dla wszystkich. znajduje się nowo wybudowany kompleks boisk "Orlik 2012", odbywa się Festiwal kuchni regionalnej. W gminie Krzyżanowice rolniczych. W okresie świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy się dożynki gminne z paradą dowcipnie ozdobionych maszyn corocznie odbywa się 6 grudnia. Corocznie także odbywają "swatym Mikkołazkiem" czy po prostu "Mikkołazkiem". Procesja konna do kościoła św. Mikkołaja, przez miejscowych nazywanego z inscenizacją. Wyjątkowa, w skali całego kraju, jest procesja i folklorze np.: pochowanie basa – tradycja ostatkowa zabawa kulturowe, często mocno zakorzenione w miejscowej tradycji

W gminie Krzyżanowice mają miejsce różne ciekawe wydarzenia. Znajduje się tutaj także restauracja i hotel.

GPS: 50°14,223"N, 18°7'17,688"E

znajdujące się w starym pałacu (<http://muzeumhorroru.pl/>) niedawna funkcjonuje także Muzeum Horroru - jedyne w Polsce możliwość zwiedzenia po wcześniejszym umówieniu się. Od - pałac Wojnowice z XIX w. z parkiem i muzeum wsi dawnej -

GPS: 50°3'25,992"N, 18°9'5,651"E

do wieczora.

otwarty jest dla wszystkich od rana

- kościół Podwyższenia Krzyża Świętego poprzecznej i prezbiterium.

rozszerzony przez dobudowanie nawy

równoramiennej. W roku 1931 był kościół

był wybudowany na planie greckiego krzyża

ciesielskim Franciszkiem Hubnerem. Kościół

1793-1794 współpracował z mistrzem

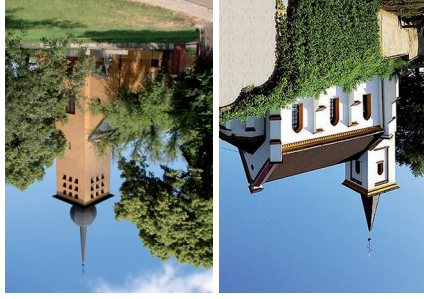
budowniczym był Franciszek Bolek. W latach

wybudowany przez mieszkańców Raciborza,

Kościół Podwyższenia Krzyża Świętego był

Wojnowice

Pietraszyn
 Neogotycka kaplica św. Barbary wybudowana w roku 1884, z wieżą. Na fasadzie kościoła znajduje się płyta upamiętniająca wszystkich mieszkańców, którzy zaginęli podczas I wojny światowej.
 GPS: 50°1'59.807"N, 18°5'25.367"E
 Kościół św. Barbary – filialny kościół krzanowickiej parafii wybudowany w latach 1930-1931. Jest jedynym przykładem architektury kubistycznej na terenie powiatu raciborskiego.
 GPS: 50°2'5.711"N, 18°5'32.891"E

- zabudowania byłego folwarku rodziny Lichnowskich – możliwe jest tylko obejrzanie obiektu z zewnątrz.
 GPS: 50°0'42.732"N, 18°9'37.98"E

do wieczora
 - kościół św. Augustyna jest otwarty dla wszystkich od rana z Monachium a także stacje drogi krzyżowej.
 św. apostołów Piotra i Pawła wykonane przez firmę Meyer także gotycka ambona, chrzcielnica; w prezbiterium są figury

Neogotycki kościół parafialny św. Augustyna wybudowany w latach 1904 – 1905.
 Drewniany ołtarz główny z obrazem patrona kościoła był wykonany przez firmę Weters z Kolonii. Po bokach znajdują się figury św. Jana Chrzciela i św. Floriana, ołtarze boczne są dwa – maryjny i Najświętszego Serca Jezusowego. W kościele znajduje się

Poczęcia NMP, GPS: 50°1'4.223"N, 18°7'17.688"E
 - średniowieczny rynek z barokowym słupem Niepokalanego legendy obraz tu pozostawił król Jan III Sobieski jako dziękczynienie. Inskrypcjami z 2 poł. XVII bądź XVIII w. Według podważonej już

Bojanów
 Kościół parafialny pw. Chrystusa Króla był wybudowany w 1928 r., jego wnętrze jest w stylu bazylikowym. Na ścianach prezbiterium znajdują się ciekawe mozaiki Chrystusa Króla i dwunastu apostołów. Na plebanii znajduje się kopia obrazu MB Kodeńskiej, namalowana na blasze z wytłoczonymi sukienkami i niemieckimi

Gmina Krzanowice

www.krzanowice.pl

Gminę Krzanowice tworzy miasto Krzanowice oraz wsie Bojanów, Borucin, Pietraszyn i Wojnowice.

Krzanowice

W miejscowości znajduje się kościół św. Wacława, wspomniany w roku 1288, który pierwotnie był drewniany. Kościół współczesny jest neobarokowy, wybudowany w latach 1914-1915 według projektu Josefa Seyfrieda. Ołtarz główny poświęcony jest patronowi kościoła. Dwa ołtarze boczne, św. Anny i św. Józefa z Dzieciątkiem są barokowo-klasycystyczne i pochodzą z XVIII w., podobnie jak rokokowa ambona. Z tego okresu pochodzą także szafy zakrystyjne z ozdobnymi okuciami, obraz św. Marii Magdaleny myjącej nogi Chrystusowi, oraz późnobarokowe figury świętych: Jadvigi, Elzbiety, Floriana, archanioła Michała i Chrystusa zmartwychwstałego.

Kościół św. Wacława jest otwarty od rana do wieczora.

GPS: 50°1'3.522"N, 18°7'11.547"E

Filialny kościół św. Mikołaja (Mikołaszek) o którym wspomina się jako o drewnianym już w roku 1613, ten współczesny, późnobarokowy pochodzi z roku 1744. Wybudowany był jako kościół dzięki czynnemu za uchronienie krzanowic przed najazdem węgierskim. Doniedawna kościół był otoczony murem ceglanym. Wewnątrz kościoła znajdują się neogotycki ołtarz z późnobarokowymi figurami dwóch biskupów i klasycystyczna ambona z przełomu XVIII-XIX w. z baldachimem

zwieńczonym rzeźbą baranka.

GPS: 50°1'22.527"N, 18°8'5.323"E

Tel. na plebanię: +48 32 410 80 94

Średniowieczny rynek z barokowym słupem Niepokalanego

Poczęcia NMP

GPS: 50°1'4.223"N, 18°7'17.688"E

Rogozany
Rogozany to wieś w gminie Kietrz, znana już od 1377 roku jako Rosesan.

Rozumice
Wieś znajduje się w terenie lekko połaudowanym. W roku 1260 tutaj się znajdowała osada o której pierwsza zapisana wzmianka pochodzi z roku 1335. Osada była zamieszkała przez ludność pochodzącą z Górnej Frankonii. Wzdłuż dróg wiódących do Rozumic rosła czereśnia.

Warto zobaczyć:
- Ruina kościoła ewangelickiego, który był wybudowany w latach 1804-1807 a w miejscu poprzedniego kościoła z roku 1403.

- Derwniany piętrowy spichlerz.

- Stanowisko archeologiczne z okresu dolnego paleolitu na jednym z najstarszych udokumentowanych miejsc osadnictwa ludzkiego na terytorium Polski.

- Częściowy rezerwat przyrody Rozumice, założony w roku 2000,

chroniący las liściasty. Znajduje się tutaj 171 gatunków roślin,

spśród których 7 jest pod ochroną. Najciekawsze z nich to:

ciężnianka wiosenna, lilija złotogłów, turzycza zagrzebłowa.

Interesująca jest także fauna rezerwatu. Żyją tu np. turkawka

zwykła, muchotłoka białoszyja, padalec zwyczajny, gacek

brunatny, itd.

- Pomnik poległych w I wojnie światowej z napisem „Nigdy więcej

wojny” po polsku i niemiecku.

Sciborzyc Wielkie

Wieś jest ze trzech stron otoczona granicą

Republiki Czeskiej. Legenda twierdzi,

że przez wieś wiódł szlak bursztynowy.

W herbie wsi umieszczony jest klucz

do spichlerza i pług. We wsi duszpasterstwo

prowadzi Kościół ewangelicko-augsburski

oraz Kościół rzymsko-katolicki.

Wojnowice

Wojnowice w roku 1294 nazywały się

Wojanowica a w roku 1377 Wojnowicz. W 1945r. siedmiokrotnie

przeszedł przez wieś wojenny front, co było przyczyną

wielkich zniszczeń we wsi. Większość domów nie nadawała się

- Gotycko-renesansowy kościół odpustowy Matki Bożej Pilszczańskiej z roku 1593, który jest znanym miejscem pielgrzymkowym.

Warto zobaczyć:

Wioska znajduje się na trakcie historycznym, po którym w roku 1683 ciągnął król Jan III Sobieski ze swoim wojskiem na Wiedeń. W kościele Matki Bożej znajduje się obraz upamiętniający to wydarzenie. W roku 1884 był w okolicy pochodzące z epoki brązu. Pilszcz charakteryzuje się bogactwem zieleni (drzewa i rzadkie czy ozdobne krzewy) a najpopularniejsza tutaj jest lipa. W lasach okalających wiesz jest także mnóstwo grzybów, np.: purchawka wielka, która jest chroniona.

Pilszcz

- Miejski charakter zabudowy z przestronnym, czterokątnym rynkiem.

- Trójprzęsłowy wiadukt kolejowy wybudowany w roku 1907, będący częścią byłej linii kolejowej Baborów – Opawa przez Pilszcz. Ostatni pociąg po tym wiadukcie przejechał w roku 1996.

- Ruina zamku rodu Urbnów z XVI w.

- Kościół św. Piotra i Pawła, wybudowany w latach 1783-1787 w stylu późnego baroku z motywami klasycystycznymi.

- Ruina cmentarnego kościoła św. Wacława z roku 1688, gdzie znajdują się zachowane epitafa.

Warto zobaczyć:

W pobliżu wsi znaleziono wiele pozostałości po osadach prehistorycznych. Pierwsza zapisana zmiana o miejscowości pochodzi z 1234 roku. Nowa Cerekwia zyskała prawa miejskie w XIII w., ale przed II wojną światową je straciła.

Nowa Cerekwia

- Krzyż pokutny datowany na XIV-XVI w.
 - Kościół św. Jakuba Starszego z roku 1881.
 - wybudowany w roku 1730.
 - Barokowy pałac z motywami regencyjnymi na fasadzie,
- Warto zobaczyć:**
 Ipatiewskiej z roku 1253, gdzie jest mowa o grodzie Nasile.
 Pierwsza zapisana wzmianka o wsi znajduje się w Kronice

Nasiedle

- kamienne figura Chrystusa znajdująca się na fasadzie kościoła, jej twórcą był Paul Ondrusch z Głubczyc.

Warto zobaczyć:

- wojskiem z odsieczą na Wieden.
- w roku 1683 król Jan III Sobieski ze swoim
- Po trakcie, który wiedzie do Pilszcza ciągnął
- Około roku 1910 istniało tutaj więzienie.
- tutaj wyznaczany najdłużej z całej okolicy).
- wpływom ewangelickim (luteranizm był
- w XII w. W latach 1540 – 1665 wieś podlega
- Ostra. Weeding tradycji miejscowości powstała
- części gminy Kietz, przez którą płynie rzeka
- Mała wioska w południowo-zachodniej

Ludmierzyce

- Grobowiec i płyta pamiątkowa byłych właścicieli Lubotyńa.
- które widać ruinę.
- na północ od Lubotyńa. Okolica jest zarosnięta drzewami, przez
- Folwark Konstanzenhof, który był częścią wsi a znajdujący się
- folwarkiem obok kopalni piasku.
- Kuchany znajdujące się na północ od Lubotyńa, przed którym
- Neogotycki kościół z roku 1262.
- Kopalnia piasku.
- Park wiejski, w którym rośnie zabytkowa lipa drobnolistna.

Warto zobaczyć:

- browar i bazancarnia.
- „Zamkową”: W XIX w. we wsi znajdowała się gorzelnia a także

Lubotyń
 Pierwsza zapisana wzmianka o miejscowości pochodzi z roku 1262. Na wzniesieniu znajdującym się na południe od wsi stał kiedyś zamek i dlatego studnia u podnóża pagórka była nazywana

- Zabytkowy kościółek św. Anny.
 - pozabijali podczas kłótni o miedzę.
 - Pomnik „Ecce homo” poświęcony pamięci dwóch braci, którzy się

Warto zobaczyć:

nazywała się „Coziulvky”, czyli „Małe Kozłże”
 biskup ołomuński kupił kozłowski jako wieś czynszową. Wtedy
 Pierwsza zapisana wzmianka o wsi pochodzi z roku 1272, kiedy to

Kozłowski

- z Polski i z zagranicy.
 Kietrz – Rohov, który w czerwcu przyciąga wielu biegaczy
 - W tradycje Kierza zapisał się już także coroczny półmaraton
 - kompleks boisk „Orlik”;
 - Pomnik ku czci deportowanych na Syberię.
 - Kryta pływalnia w Kietrz.
 - tu szkoła średnia J. von Eichendorffa.
 - Liceum Ogólnokształcące C. K. Norwida w Kietrz, pierwotnie była
 znajdująca się w sąsiedztwie kościoła parafialnego.
 - Ruina pałacu (XVI – XIX w.), który był siedzibą rodu Gaschinów,
 rynku.
 - Figura św. Floriana z połowy XVIII w. znajdująca się w parku obok
 scenę Nawiedzenia NMP, znajdująca się w centrum rynku.
 - Barokowa rzeźba z pierwszej połowy XVIII w. przedstawiająca
 - Klasztorny kościół Trzech Króli
 XVIII w.
 - Późnobarokowa kaplica cmentarna Krzyża Świętego z połowy
 i ukończoną barokową kopułą z lucerną.
 ośmioboczną wieżą wyrastającą z kwadratowej podstawy
 bocznych kaplicami barokowymi i z kopułami i lucernami a także
 bazylika ze sklepieniem kolebkowym i dobudowanymi do naw
 - Barokowy kościół św. Tomasza z XVI i XVIII w. – trójnawowa

Warto zobaczyć:

Gminę Kietrz tworzy miasto Kietrz wraz z 12 okolicznymi wsiami: Chrościelów, Dzierzysław, Kozłówek, Lubotyń, Ludmierzyce, Nasiedle, Nowa Cerekwia, Pilszcz, Rogożany, Rozumice, Sciborzycę Wielkie oraz Wojnowice.

Dzierzysław

Miejsce, które już od X w. jest zamieszkałe przez Słowian. Nazwa wsi pochodzi z języka morawskiego. Przez długi czas funkcjonowała tutaj kopalnia wapieni, pochodząca z okresu miocenu a definitywnie zamknięta w 1972r. Na polach w okolicy Dzierzysława studenci Uniwersytetu Jagiellońskiego prowadzą wykopaliska archeologiczne. W sierpniu 2000r. archeolodzy znaleźli tutaj, pierwszą na terenie Polski, osadę ludu kultury magdaleńskiej datowaną na ok. 12 tys. lat. Wspomnieć należy także odkrycie dwóch hematytowych figurek Wenus.

Warto zobaczyć:

- rezerwat Góra Wapienna – założony w 1957r., rośnie tutaj roślinność stepowa i porosty, np.: dzwonek bolowski, głowienka wielkokwiatowa, złocien baldachogroniasty.

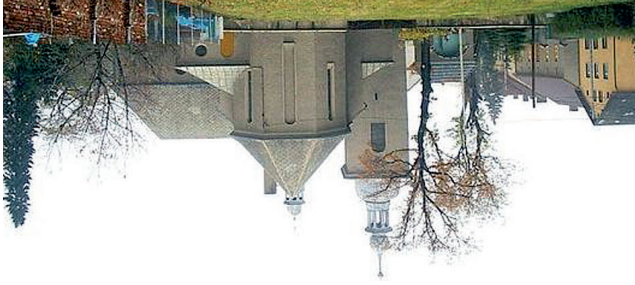
- kościół św. Bartomeja, wybudowany w 1936r. na fundamentach starego kościoła z XV w. a który był zniszczony podczas wojny trzydziestoletniej.

- park pięciu bram – założony przez mieszkańców w miejsku, gdzie kiedyś się znajdował pałac wybudowany w XVIII w. przez włościch mistrzów. kompleks pałacowy miał pięć barm i stąd się wzięła nazwa parku.

- Woda „Dzierzysławianka” – wiekowe źródło wody „kwitnąca studnia”
- ogród skałkowy „Stodoła” – ul. Kościuszk! 21

Miejskowy specjał:

- Pierogi z sosem kresowym – wyróżniona nagrodą „Perła 2010”

Kietrz

Na terenie dzisiejszego miasta istniała słowiańska osada już w XI w. Rok 1321 przyjmuje się jako datę nadania praw miejskich a to dlatego, że biskup ołomuniecki Konrad I napisał o Kietrz jako o miejscu w dokumencie „Akt zmiany pół”. W latach 1557 – 1877 należał Kietrz do majątku śląskiego rodu von Gaschin.

Na rowerze bez granic

Przewodnik po ścieżkach rowerowych
polskich gmin

Gmina
Kietrz

Gmina
Krzhanowice

Gmina
Krzhanowice

Gmina
Pietrowice
Wielkie

Materiał ten został wydany w ramach projektu CZ.3.22/3.3/04/11.026/3
NA KOLE BEZ HRANIC / NA ROWERZE BEZ GRANIC przy wsparciu finansowym
Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Republika Czeska - Polska 2007-2013.

CZ
pł
CIS / Cel 3
2007-2013

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ / EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO
PŘEKRÁČJEME HRANICE / PRZEKRAČAMY GRANICE